

KARÁCSONY !

"Az estharang ha szól a néma csendben,
 akár hová sodor az életár,
 Szülőfalum emléke kél szivemben
 s fölötte reng a néma holdsugár.
 Szülőfalum akácvirágos tája,
 az estharang Te rólad énekel.
 Kicsiny karang te egyetlen, te drága,
 giling-galang, te ringass egykor el."

Karácsony ünnepén fokozottabb mértékben jelentkezik a honvágy. Állandóan gondolok a bolsevizmus karmaiban vergődő édes magyar Hazánkra, vérző nemzetünkre, otthon levő családtagjainkra - feleség, gyermek, szülő, testvér... - akiktől a kegyetlen sors elszakított bennünket. Sokan közülünk már nem is írhatok nekik, hanem csak lélekben tarthatunk velük találkozót még ezen legnagyobb és legszebb ünnepen is.

Karácsony a legnagyobb ünnepnapunk, mert 1951 évvel ezelőtt e napon született az Isteni Gyermek, Jézus Krisztus, aki az Atya akaratára szerint életének feláldozásával megváltotta a világot. Legszebb ünnepnapunk, mert a szeretet ünnepe. A szeretet pedig alapja és feltétele keresztény hitünknek, földi életünknek, boldogulásunknak, lelkünk üdvözülésének.

"Szeresd Te Uradat Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és minden erődből! Szeresd felebarátodat, mint tennagadat!" Ez a szeretet fő parancsolata.

A bolsevista fel fogás tagadja Isten létezését s következős képen nem ismer el isteni parancsolatokat. Szerintük a Megváltó születésének ünnepe sem létezhet s ezért törölték el a Karácsony megünneplését. De tévedésben leledzik a viperák fajzata. A hívő lelkeket a régi karácsony szelleme járja át és bensőségesebben, magasabban él bennük annak jelentősége, mint valaha. A vallásosságot, az Istenbe vetett hitet semmiféle agyafurt sátn gonosz rendelettel vagy intézkedéssel megölni nem lehet. Neró is ezt akarta évszázadokkal ezelőtt s ezért vettette az őskeresztényeket a Colosseumban a vadállatok elé. A vadállatok a testet szétmarcangolták, de a keresztény lélek megmaradt, megacélosodott és megsokasodott. Nem akarok ünneprontó lenni, azért nem írom le a mai kor Nerójának dicstelen nevét, de biztonnággal hiszem, hogy a keresztény lélek megsemmisítése neki sem sikerül.

Karácsonyi ajándékot otthonlevő Szeretteinknek -sajnos- nem adhatunk mást, minthogy buzgó imával, hő fohással könyörgünk az Eggek Urához Érettük.

Karácsony estjén, mi idekint a szabad országokban élő magyarok és esendőrök, a karácsonyfa gyertyáit együttérzésünk és egyváltartozandóságunk kifejezésül ugyanazon időben, 1951. december 24. én 19 óra 30 perckor gyújtjuk meg. A karácsonyfa gyertyáinak fénye mellett Istenbe vetett rendíthetetlen hittel, mély alázatossággal,

teljes szeretettel s vérző szívvel inádkozzunk:

"Mi Atyánk Ur Isten, ki vagy a mennyekben,
Add, hogy Hazánk újra nagy és szabad legyen,
Szíriásd fel a könnyet, vésset a jajnak,
Nyujts vigaszt és reményt annyi hű magyarnak,
Idegen rabságban szenvedő Martyrnak "

Amen!

A MAGYAR KÜLDETÉS HITÉNEK EREDETE ÉS TARTALMA

"A magyar fajtának a földön betöltendő missziói rendeltetésébe vetett hit kezdettől való és mindig élt. Tartalmát minden időben sajátították látnokaink, profétáink és költőink. Ős -kezdetei és gyökérjelentései még ott gomolyognak ugyan a történelem előtti idők homályában, napkeleti szent könyvek hétt poszt alatt őrzött titkaiban, földalá tometett, vagy megfejtetlen vésetek hieroglifjokban, amelyeken a tudományosság fénye még át nem hatolhatott, de le-tünk korszakok sötétjén is át-át tör egy-egy csillagsugara.

Ott van ez a sugár a bibliai ósmithosokban, ott van Noé unokájának: Nimród pátriarchának királyi alakjában, az Isten első kegyeltjében /I. Móz. 10:8-12/, aki az utolsó volt az óriások között, akik a Nap fiának, az Isten fiának neveztettek. Abban a "Nimród UR"-ban, aki az özönviz után először alapított birodalmat a földön s az őskor első hét nagy városát építette, mindmegannyi birodalom fővárosául; aki átmentette az Özönvizben az egy Isten hitét és a tűz tisztolotének tanításában az emberi kultúra alapjait építgette. Utódaik az óriások örökségét immár nem testi formáikban, hanem lelki képességeikben örökitették tovább az emberiség faji történelmében, ezért az ő népeinek neve jelenti azt, hogy "ember"-ez a hun és magyar szavak ősi jelentése- és viseli azt a rangot, hogy "ur".

Ott van az isteni küldetés fényének és forrása Nimród ne-jének: Enc királynának szívében, ahonnan az álm látott ígéretes jóslat szerint két véreceske szivárog, hogy korszakokon átfolyva, körülölelje a földet és egyre növekvő folyamai végül a beteljesedés boldog tengerévé egyesüljenek.

Ott van ez a fény az elindult két életreceskének: Hunor-nak és Magyar-nak mondakörében, népeik meséiben, történelmében, Attila Király minden idők legnagyobb világhuralmi koncepciójában, igé-nyeiben és "örökségében". Ott van a hun és magyar vért magában egyesítő Árpád Ur paizsra emelésében.

Ott van történelmünk utolsó évezredének lapjain, amelyet látó lélekkel olvasva: a háboruvésztek dac-ra is, mindig győztes bukásokba hanyatló magyar dicsőség csak egyre halványuló jelkép-nek, szimbolumnak. bizonyul a magyar évezred eszmetörténeti jelentőségében. Abban, hogy ezer év véres vajadásában kellett kibontakozásba indulnia a magyar lelkiség supremáciájának, amelyben a nagyar-ság majd újra magára találhat és egyre biztosabban belejuthat küldetésének egyenes vonalába.

És végül ott van ez a vezérlő sugár minden élő magyar szí- vében. Ha sokszor a jelentés nagysága előtt alázatosan megtorpanva fél is kimondani, de akár hova kerül is a látó szentü magyar ezen a földön, hamarosan biztosan érzi és tudja, hogy az ő lelkében más, több és nagyobb kincsek rejlenek, mint bármely más népben, amely kö-ző éppen jutott."

Idézetek Nagy Sándor "A MAGYAR HIVATÁS TEMPLOMA" c. művéből.

KFT BAJTÁRS.

Vidéki vasutállomáson hosszú katonavonat áll. A katonák nagy többsége katonanótákat énekel. A szállítmány parancsnok végigjárja a szorelvényt. Utasításokat és parancsokat osztogat. Néhányan bucsuzkodnak hozzátartozóiktól. Fiatal lányok, anyák, feleségek virággal, csomagokkal bucsuznak.

Az egyik tisztiküldöncnek az édesanyja is kint van az állomáson, bucsuztatja egyetlen fiát. Még néhány perc van a vonat indulásáig.

A kürtös a beszállást fújja, sietve összeölelkeznek még, egy utolsó csók s integetés közben igyekeznek mindenki vagonjához.

A tiszt látja legényét bucsuzni siró édesanyjától. Oda megy s vigasztalja: "Nem fog soká tartani a háboru s egyhamar haza fognak jönni."

Az anya megnyugszik s a sirást is abbahagyta. Még egypár szó s a tiszt órájára tekint. Elérkezett az indulás ideje. Bucsut vesz az anyától s megigéri, hogy vigyázni fog a fiára. Az anya erre örömkönnnyek között csak annyit mondott: "A jó Isten áldja meg érte, sokat fogok imádkozni magukért." S mikor kezefogtak még csak annyit mond kérdőleg. "Tényleg nagyon fog vigyázni fiamra?"

A távolság már nőtt köztük, de még meghallja a tiszt választ "...bajtársak vagyunk...". Az anya ismétli: "Bajtársak!"

A mozdony sípol, integetés, nóta, s a vonat lassan tovább gördül az ismeretlen uticél felé. Az otthon maradottak eltűnnek a szemek előtt.

Már az országhatáron túl száguld éjjel és nappal, több napon át a vonat. Néha-néha hosszabb ideig megáll s ekkor történik az étkezés kiosztás, majd egy kis séta a vonat mellett, hogy a vasut rászását -mint mondja a baža-"kirázzák."

Már tizedik napja megy a vonat, míg végre a cél-állomásra ér. Kiszállás. Megkezdődik a kivagonirozás. Nemsokára fülsiketítően bugni kezdenek a légiriadó jelző szirénák.

Légiriadó! Hallani a közelgő gépek zugását és a várost védő légvédelmi ágyuk lövéseinek döbbenéseit. Az égen megjelenő füstgöcsolyogok segítik a gépek felfedezését. Mindenki azokat figyeli. Egyszer csak irányt változtatnak s egyenesen az állomás felé repülnek. Mindenki menedéket keres, a legtöbb az állomás melletti légvédelmi árokba ugrik. Közben valaki elkiáltja magát: "dobják a bombákat!" Akiknek már nincs ideje az árokhoz jutni, a vagon alá fekszik s ott keres védelmet.

Fülsiketítő robbanás, melyet újabb és újabb követ. Füst, por, szilánkok röpködnek. A levegő megrázkodik s mintha minden megmozdulna.

A robbanások megszűnnek. A gépek zugása is mind gyengébb lesz. A fejek is felemelkednek. Irtozatos látvány. A vasut-állomás egy köhalmaz. Fognak álló sínek, s itt ott felfordult és égő vasuti kocsik. Távolabb egy feldölt mozdony, gőze élesen sivitva távozik a légbe. A szélső vágányon egy olaj-vonat ég. Nyári hőséget áraszt a fagyos orosz áprilisban.

A légitámadás után mindenki barátját keresi. A tiszt is legényét, a legény is gazdáját. Mikor egymásra talál, egyszerre mondják: "Ezt megusztuk". Ez volt a ketőjük első bajtársi megnyilatkozása.

A kirakodás befejezése után a kijelölt szálláskörletbe vonulnak, hogy jól kipihenve, elinduljanak a katona élet legszebb hi-

vatására, az első vonalba harcolni, Harcolni az otthonért, harcolni a Hazáért.

A laktanya-élet itt már a múlté. Itt egyformán leselkedik mindenkire a halál, Egyforma a nélkülözés, az orosz hideg, de egyforma a harci kedv, a küzdeni akarás. Ez kovácsoz össze mindenkit igaz bajtárssá.

A nyugalmas élet megszűnt. Megjött a támadási parancs. Az első. Jön a tüzkereztségség.

Hajnali szürkületben indul meg a támadás. Szitál a hó. A talaj fagyos. Nehezen lépkednek, sokszor a földre vágódnak, mikor az ellenséges tüzérség lövedékei becsapódnak a közelben. Nemsokára ellenséges gépek is végig söprik a területet géppuska tüzükkel, s itt-ott ledobják a magukkal hozott kis "csomagjaikat".

Óriási a zaj. Saját tüzérsgünk is "gyurja" az ellenséget. A nagy csatazajban fel-fel hangzik egy-egy haldokló hörgése, utolsó sóhaja, egy-egy segélykérő könyörgés.

Végre sikerült a támadás. Ismét parancsok röpködnek, de a fő hadnagy hangját nem hallani. Legénye keresi. Szorgos kutatás után megtalálja, ott ahol az imént a repülő ledobta bombáit, félig eltemetve, a légnyomástól ajultán.

"Főhadnagy ur! Csak, hogy megvan!" S közben gazdáját megszabadítja a földhányástól. Végre szabad. Lassan bevonszolja az elfoglalt árokba. Nem történt komolyabb baj. Az élet folyik tovább.

Az ellenség az elvesztett fontos kulcs-állást vissza akarja szerezni. Támadást követ, de álljuk keményen azokat.

Az egyik reggel mégis sikerült az ellenségnek nagy erővel betörni az állásainkba. Kemény harc, kemény helyállás. De ahogy fogynak, egy nyer tért az ellenség. A hősiek ellenállás dacára, az ellenség lett ur e szakaszon.

Halottak, sebesültek fekszenek a havas, fagyos terepen. Az élvemaradottak igyekeznek egy hátsóbb vonalat elérni, hogy a tartalékkal ott tovább helyálljanak.

A visszavonulók között van a főhadnagy is vérző fejjel és véres ruhában. Szilánkoktól sebesült meg. Bekötözik s elszállítani akarják a sebesültvívők. Ő azonban marad. Össze akarja szedni övét. Előkezd az egyik, a másik, végre megállapítja, hogy sajnos majd háromnegyede hiányzik embereinek. Keresi legényét. Nem találja. Próbálódik egyiltől is másiktól is, végre megtudja, hogy "elesett".

Szemei előtt megjelenik a bucsuzó anya alakja s hallja: "Vigyázzon főhadnagy ur a fianra!"

Kérdésére elmondják a többiek, hogy és mint történt. "Fiuk! Hozzatok be!" szól a tiszt. Az egyik félel is reá. "Kér bórunket a vásárra vinni, szegény már halott, ugy sem segíthetünk rajta."

A tiszt félbe vonul. Gondolataiba mélyed. Legénye anyja jutott ismét az eszébe. Nem szól senkinek, neki vág a terepnek, abba az irányba megy, ahol az eset történhetett az elbeszélősek szerint.

Kuszik az egyik halottól a másikig. Már-már hiábavalónak találja a keresést, mire meglátja legényét. Véres ruhában, félig nyitott szemmel feküdt némán. Ő is halottnak véli az első pillanatban. Zsebeit kiüriti, hogy mint emléket anyjának elküdjé. Közben úgy érzí, hogy dobog még a szive. Előveszi tükrét s legénye szája elé teszi. A tükör elhalványodik. Lélegzik!

Sebeit ingjével beköti. A nap már alkonyodik, azonban vár még, hogy egész sötét legyen.

Elérkezett az idő. Vállára veszi legényét s lassu léptekkel megindul az álláshelyük felé. Végre megérkezik. Gyorsan levetkőzteti s az odahívott sebesültvivők újra bekötözik. A főhadnagy közben egy levelet ír s becsusztatja legénye zsebébe. A súlyos sebesültet tábori kórházba szállítják.

A háboru folyik tovább!

Karácsony van!

A főhadnagy szabadságra érkezik haza. Alig hogy a viszontlátás örömein átesett, átviteti magát a szomszág faluba, legénye anyjához. Az ablakon keresztül látja, hogy karácsonyfa diszeleg a szobában, az ének-szó is kihallatszik. Bekopog. Az ajtó nyílik! "Adjon Isten!" Közben az anya is reánéz a vendégre. Felismeri. "Jöjjön, jöjjön főhadnagy ur beljebb".

A karácsonyfa alatt ott voltak hárman, mint a bucsuzásnál. A vendégek csak nézték a néma jelenetet. A karácsonyfa csillogása mind erősebben látszik a könnyes szemekben. Majd a néma csendet egy sóhajtás töri meg. Az anya sóhajtása s utána reszkető hangon imádkozza:

"Mi Atyánk ki vagy a mennyekben..."

..

Domine II.

LÉGY A MAGAD ELŐLJÁRÓJA!

Ma még csak beszélünk róla, de holnap talán már valóság lehet és épen ezért megkérdőlek Bajtárs! Gondoltál-e már arra, mit vár Téled a fajtád, ha majd oda jutunk, hogy ujjá kell építenünk Hazánkat? Benned nem szabad csalatkozni Otthon!

A legnagyobb, politika mentes, katonai testület tagjainak, -létén Testületünk nemcsak a közbiztonság legszilárdabb pillére, de közéleti tisztaságunk, valamint erkölci eszményünk záloga-készülnie kell erre a nagy és szent feladatra. Tekintsd ezt az átmeneti időt egy nagy, igazi és mindennél keményebb próbaszolgálatnak, melyre a sors vezényelt mindannyiunkat, rendfokozat és szolgálati időre való tekintet nélkül.

Nem is olyan régen, egy egész világ köztiszteletének örvendott Testületed s a mult kötelez! Az enigráció zudája nen törhet meg s Te az igaz hivatás katonája nem hullatsz le az emberi gyarlóság sivár sártengerébe.

Ha a feladatok emberfelettibbek is az összes eddigiéknél, huzd ki magad munkásruhában és tarts magad fölött szemlét a lelkeben élő elhivatottság szabályai alapján. Ha azokkal néred legnehezebb próbaszolgálatod lépéseit, ninősítéssed, melyet egyszer Fajtád fog megalkotni Rólad, hidd el, kitűnő leszl!

Ne felejtssd el egyetlen pillanatra sem, hogy mindannyian, mindig szem előtt vagyunk, a szemle állandó s a nagy próbaszolgálat végén a férgese kihull, mintha ott se lett volna.

De addig is magatartásod láthatatlan és mégis tisztán csillogó sugarai világítsanak a poklok ezer kihján átvavart Hazád és Szeretteid számára! Legyen magatartásod utmutató és követésre méltó szétszoródottságunkban is, hogy mentől többen és biztosabban lépessünk arra az utra, amely az igaz magyar Felátámadásához vezet.

Valahányszor a viharban meginognál, gondolj szent esküdre, mely Fajtáddal szemben is a sorig kötelez! Ez nekönnyíti megpróbáltatásodat és biztosítja azt, hogy Testületed -Isten segédclnével-továbbra is az lehessen, aml volt!

M. hdgy.

A LŐTÁVOLSÁG MEGÁLLAPÍTÁSA.

Lőtávolságként megkülönböztetünk: a./ közvetlen közeli, b./ közeli, c./ távoli lövést.

A közvetlen közeli lövés alatt azt értjük, amikor a fegyvert egészen, vagy részben a célra rászoritjuk. Ilyen lövésnél a löporpángák ereje, a lánghatás a mélységbe hat. Löporzsencsék a találati pont körül lelhetők és azon kívül nem. A füst udvar kevésbé éles. A csupasz testhez szorított fegyver törkolatának lenyomata a bemeneti nyílásnál gyakran meg is látszik. A lenyomat fennforgása kétségtelen bizonyítéka a közvetlen közeli lövésnek.

A közeli lövés ismérvei: a löporzsencsék beékelődnek a találati pont körül kupszerűen. A távolság csökkenésével csökken a szorítási terület nagysága, de növekszik a zsencsék sűrűsége és a beékelődés mélysége. A lánghatás elég nagy és gyakran a testen égési sebeket okoz. A penhely-szörök és hajszálak megperzselődnek. Löpor füst a bemeneti nyílás környezetében rakódik le. Ha a lövés ruhával fedett testrészt ért, a közeli lövés ismérvei elmaradnak. Ha a távolság nem volt nagy, akkor az ilyen lövés ismérvei az első ruházaton találhatók fel.

Távoli lövést kell megállapítani; ha a találati pont körül az előbb elmondottak egyike sem forog fenn.

Ha sem a fegyver, sem a löszor nem ismeretes, akkor az átütés erejéből, a roncsolás fokából lehet a lőtávolságra következtetni, de csak a legnagyobb óvatossággal.

Golyós fegyvernél az emberi szervezeten okozott elváltozásból a lőtávolságot alig lehet meghatározni.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni a rendellenes roncsoló hatásvé lövéseknél az explosió és dum-dum lövedékeket, előbbieket ütődés folytán robbannak, utóbbiak csucsán lágymag emelkedik ki, vagy anelyek csucsát levágták.

A LÖVÉS IRÁNYÁNAK MEGÁLLAPÍTÁSA.

Ha a lövedék a célban megakadt, az érkezés iránya adva van. Az az általános szabály, hogy a bemeneti nyílás kisebb a kimeneti nyílásnál, nem fedi mindé a valóságot. Távoli lövésnél nagy sebességű lövedéknél, ha az csontot nem ért, a be- és kimeneti nyílás egymáshoz teljesen hasonló lehet. Támpontot nyújthat a bemeneti nyílásra a pörkgyűrű, amely távoli lövéseknél is többnyire az által költökezik, hogy a lövedék testet érve, lehorzsolja a bemeneti nyílás körül a bört.

Ha a lövés ruházaton keresztül hatolt a testbe és a ruházat sűrűsége más a bemeneti, mint a kimeneti nyílásnál, úgy a löcsatornában talált szövetszálak származási helye mutatja a be-, illetve kimeneti nyílást.

Üveget ért lövedéknél a lőtávolságra és löirányra az üvegen költökeztet elváltozásokból és az üvegcserepek feltalálási helyéből lehet következtetni.

Részletekbe mondan nem tudunk foglalkozni, hogy a lövedék milyen változásokat idéz elő az üvegen, így csak annyit, hogy a feltalált üvegszilánkok helyéről, az üveglap repedezetségének alakjáról, az üveglapot ért belövési pont körüli apró szilánkocskák alakjából, a lövedék ütötte lyuk alakjáról lehet következtetni a lövés irányára.

Azt, hogy az ablakot átlöttek, vagy tómpa tárgyval bezúzták-e, továbbá, hogy a bezúzás kívülről, vagy belülről történt-e, a cserepek feltalálási helyén kívül a törési sugarak központjának viselkedéséből, a cserepek törési felületének domborzatából megbízhatóan megállapítani lehet.

/Folytatjuk/

CSINDŐRÖK A KÁRPÁTOKON...

Nem tudom miért, de a Kárpátok szereplése vagyok. Igaz, ott születtem a székely Kárpátok alján, apám ott néselt először a vad rengetegről, az égisgerő fenyőkről, a medvékről és farkasokról... A havasokon élő favágókról, az üdítő borvizforrásokról stb., stb. Majd magam is megjárta a kárpáti ősréngeteket, egyedül, magányosan pihentem a zúzó hegyipatakok partján, tisztelegtem a kopjafás tenetők előtt. Később a kötelesség vitt a kárpáti őserdőbe: üldözni az ejtőernyős szovjet partizán erőket, fent az égbenyuló csucskon elől állni menekülésük útját... Aztán jött a vég, a szomorú bucsú az én Hegycimtől: zászlóaljunk kint állt a Vereckei szorosban, az ejtőernyős honvédekkel együtt harc- előrsében igyekeztünk feltartoztatni a soha nem fogyó szovjet rohamokat, a kárpáti sziklákat és az üde pázsitokat bőven öntözte a csendes vér... Szomorú emlékek, de a Kárpátok vonulatai mai is tündöklő fényességgel égneek emlékezetemben. Addig nem akarok meghalni, míg újból ott nem járok s míg nem tiszteleghetek hősi halált halt Bajtársain sirjánál... Emlékezzünk!

1943. augusztus... A vízfogónál határvadász honvéd járőrrel találkozunk. Egy tizedes jelentkezik nálan, mint járőrparancsnok. A Bratkowska havasról jönnek. Jelenti, hogy az éjszaka nyugodtan telt el, a partizánok nem nyugtalanodtak. De pár nappal előbb erős csatazaj hallatszott a lengyel völgyekből... Kezetrázunk a tizedessel, 20 éves gyerekenkor. Önkéntes katoná Szabolcs megyéből. Ő is szereti a havasokat, pedig alföldi fiú. Érdéklődöm az út felől, mely a havasra visz. Még- sen hallgatok meg tanácsát: inkább választom a rövidebb, de nehéz utat- lan utat, toronyiránt a csucs felé.

Hajnali 6 óra! Az erdő elnyeli rajomat, sűrű fenyvesben kapaszkodunk felfelé. Az irányítás és térkép kezében, betájolom magam s nyugodt vagyok, akármeddig is haladunk a sötét erdőben, a Bratkowskára kell jutnunk! Félóra után kezdünk izzadni. Kigomboljuk a zubbonynyakat s megyünk rendületlenül tovább. Azaz mennék! A lejtő egyre meredekebb! Mászni kell és kapaszkodni sziklába, gyökerekbe. Két óra múlva lest tar- tunk egy tisztavízű forrásnál, közben negregelizünk. Mély csend honol az erdőben, kilátásunk csak a szemközti havasokra van, onnan a völgyek- ből pedig nincs partizánveszély... Majd folytatjuk az utat! Lassan, de biztosan haladunk felfelé a meredeken. Kiszámítottan, hogy délre fel kell érkezzünk. Erősen igénybeveszi erőnket az erdő, de legyőzünk nin- den akadályt.

Nemsokára ritkul a rengeteg, eltűnnek a fák s puha pázsiton haladunk tovább, 1500 méteren vagyunk. Sok helyen törpe nyírfák s bor- róka fenyők tarkítják a terepet. Visszafelé gyönyörű a kilátás! A Nagy- Pietrosz világít legerősebben. Ugy tűnik, hogy már nem nessesze a tető. Megkértszerezük erőnket, hogy mielőbb felérjünk. De távoztunk! Tető- tét követ s a csucs még nessesze van. Már ragyogóan süt a nap, izzadunk, csak úgy csurog róltunk a veríték. Fáradtak vagyunk, de nincs megállás! Tarka havasi virágok, üde zöld fű takarja a vidéket. Felveszek egy kár- páti csemettyűkét s sapkámra tűzöm. Vagy félórás kapaszkodás után enyhül a meredek, eltűnnek a borókák is! Perzsaszőnyegfinomságu gyepen haladunk s egyszer a tévóban megpillantunk egy háronszögletesi jel- zést. Ott a csucs! Új órá költözik tagjainkba, 10 percünk van délig, sze- retnénk addig odaérni!

Oda is érünk! A csucson nyugalom van. Meghatóan nézem a ha- talmas határkövet. Nyugati oldalán M, a keletin P betűt látunk. Magyar- ország-Polan Lengyelország határán állunk, 1800 méterre a tenger szí- ne felett... Sz.K. /Folytatjuk./

FŐ HALOTTAK. /Folytatás/

Megállt a ravatal előtt hosszan, némán, majd felcsendült parancsadáshoz szokott hangja:

-Jól vagyok ez így fiam! Csak távozzatok békén. Már rég utamban valál s így gyűlölni kényszerültelek. Ugy vevém észre, már birtokodba kerítéd titkainat. Megsejtél egymást leányom -hitvesed- származása körül. Sőt egy átkozott javasasszony azt is megsugárta neked, hogy családomban több tébolyult vala és hitveseden is elötünt már gyermekkorában én a valya. Uralkodni akarál rajtam emezen titkon keresztül. Rajtam, a 16 község urán, emek a házak asszonyán! Vissza akarád hódítani hitvesed és gyermekid, kiket magához én rendelék. Szembe merél szállani velem s testvéreimmel, kiket sok jó arannyal s szóval vevém rá még frigyed előtt, hogy pártomon állandva ellened kezeme játszanak. Titkaim világ szájára való adásával csúfítá tehetél volna engemet, s imhol félendenem kellett vala, hogy szemembe vágod rászedetésedet, megcsalattatásodat s későbbi támogatásokat kérlelő szavaid elutasíttatása mián elárultatásodat. Ah, de mind-e már csak vala! Te elmulál! Holnap már téged s benned földedében elfojtott titkokat eme kápolna-alatti kriptában jó ércporsós takarand, én maradék itt is győző. Neven, nagyságon, erőnyim pedig fenn hirdetendi ez oltár, nit az Ur dicsőre, de a magam híreire sok jó kincsöm árán meghajszolt jobbágyaim kerges keze emele.

-Nyugodj csak fiam- szólt még egyszer, biztos léptekkel a kijárat felé fordulva a nagyasasszony.

Háromszoros kemény cipősarok toppantására feltárult a tölgyfaajtók szárnya s újra csendbe vészett el az őrző jobbágyok talpának ütenez kopogása.

Sápadt hidegen maradt magára megint, -a beszéd alatt, a lobogó gyertyák fényjátékában feléledni látszó indulatokat tükröző arcu, csendes -tehetetlen: élő halott.

Sokára-sokára halvány világitás látszott a sekrestye felől. Két asszonyi alak, gyertyatartóval kezében, osont be a sekrestyébe. Szürke ruhájuk csuklyája mélyen szenukre volt huzva. A termetesebb, erősebb asszony karjánál fogva vonszolta maga után a kisebbet, a gyengébbet, a törékenyt. A sekrestyében megálltak.

-Nem tiporhatod lábbal a régi hagyományokat- vált felismerhetővé a nagyasasszony hangja. - Elvégre ő hites urad vala. Illendő bucsut vened tőle.

-De amikor semmi mondandóm sincs számára. Életében sem sok vala. Szerencsére rövid frigyünk jó felét férfias csatákban tölté s így én nyughaték őseink lakán. Követni őt úgy sen vala soha szándékon. S te anyán helyesléd eddig tetteimet. Miért kívánod most, hogy kényelmetlenséget vegyek magamra. E tett nekem nem kellenes.

-A világ-szólt lehalkított hangon a nagyasasszony-kívánja ezt.

-A világ kedvéért tevén, hogy családi körben és nyilvánosan karjába kapaszkodán, osókot lehellék homlokára s osztán magányát megosztani nem kívánám. Ezt ugyesen látja a világ. Idéig véled jövék. Hogy pediglen a sekrestyében megállandván fordulék vissza, azt már csak ő tudja, ki hitvesem vala - s ő már további szórakozásain nem zavarándja, mert ő már ugy adá a hir s a te szavad- ő már halott.

A templom felől jövő csendes nyögő sóhajt elnyelte a sekrestye lekattanó ajtaja, amelyen kizurrantak a szürkeruhás asszonyok. Bent a templomban megint csak magára maradt bánatával az élő halott.

Ezt a szörnyüséget kár folytatnia, -szólt rá az íróra a "Közvélemény."

-Maga nagyon jól tudja, hogy a sötét középkor idejét multa s az orvosi tudomány a tetszhalál lehetőségét teljesen kizárta.

-A középkor elmult, az orvosi tudomány haladt, de az élő halottak problémája, az na is élő valóság. -Felelte az író.

-Ugyan hol? -kérdezte naivul a "Közvélemény."

-A politikában! Vagy talán nem tud arról, hogy bizonyos államok halottnak jelentenek ki egyeseket, vagy egész testületeket! Avagy az otthonmaradott hozzátartozók elleni retorziók eszközeivel némitják el a külföldre üldözöttek hazaadandó életjelcitiés így tovább. Nem a sötét középkor szülte, a na adja az "élő halottak" hosszú sorát, akiknek jogaival, családjával, személyével és vagyonával a legképtelenebb dolgok, a legszörnyűbb visszaélések történnek állanilag és egyénileg.

-Nem bánom, legyen Önnek igaz- fujta meg a visszavonulót a "Közvélemény". -De ahhoz, hogy ebből a tényből irodalmi mű születésék meg, ahhoz valami érdekesség, valami csattanós probléma is kell.

-Holys a gondolat-vélte az író. -Szóval nem feltételezi kedves "Közvélemény", hogy én ilyesmivel is rendelkezem?

-Akkor sajnálom, hogy megzavartan munkájában. De ha már így esett a dolog, -gyengéjéhez képest-, árulja el a csattanót előre, -kérte a "Közvélemény".

-Kedves "Közvélemény"! -mondotta az író ünnepélyesen. Ha már belekontárkodott az én munkámba, büntetésül Önnek kell a csattanót megfejtenie, én csak kérdés alakjában teszem azt fel:

-Mit tesz, ha újra visszanyeri erejét az "élő halott?"

N. I.

-.-

MENTSETÉK MEG A MAGYAR ISKOLÁT !

A lindenbergi magyar reálgimnázium fenti cím alatt megküldött kérelmét azzal közre, hogy az Bajtársainknál és Olvasóinknál nem talál elutasításra, hanem erejükhez mérten segítik az egyetlen magyar iskola további fenntarthatását.

"Azokhoz a magyar testvéreinkhez fordulunk bizalommal, akik megértik, hogy a jobb magyar jövőért küzdöni és áldozatokat vállalni, minden igaz magyarnak legszentebb kötelessége.

Segítsetek!

Segítsetek, mert a lindenbergi magyar reálgimnázium -talán az egész világon egyetlen igazi magyar szellemű középiskola veszályban van.

Iskolánk 1946-51 között a Passau-Waldwerke-i táborban működött. Ez alatt az idő alatt mintegy 7-800 magyar diáknak tette lehetővé, hogy folytassa, illetve befejezze a gimnáziumi tanulmányait. Így a legnehezebb időkben a tudás fegyverével szerelte fel a magyar fiataloságot s lehetővé tette, hogy fiaink a világ minden sarkában becsületet szerezhessenek a magyar névnek. F. év tavaszán a tömeges kivándorlások miatt a waldwerkei tábor feloszlása fenyegetett. Ezért a müncheni központi magyar szervek egy nagyobb külföldi segély-igéretre támaszkodva a svájci határ közelében fekvő Lindenberg városkában egy épületet béreltek ki az iskola céljaira. A mostani tanévet itt kezdtük meg aug. 1-én 10 tanárral és 100 diákkal.

A nagy segélyből -sajnos, semmi sem lett s az épület bárén

kívül más anyagi támogatást alig kapunk. A gyermekek filléreiből biztosítjuk a szerény élelmezést, de a tanári fizetések, fűtés és világítás költségei fedezetlenek. Így most, hogy a fűtési időszak megkezdődött, végveszélybe került az iskola.

Ebben a nehéz helyzetben azokhoz fordulunk segítségért, akik megértik, hogy az egyetlen magyar iskolának nem szabad megszűnie. A magyar jövőt csak öntudatos, keresztyény, magyar szellemben nevelt fiatalság biztosíthatja. Ezért minden becsületes magyarnak lelkiismeretbeli kötelessége annak az iskolának segítségére sietni, amely ebben a szellemben neveli a magyar ifjúságot.

Minden jó magyar megértését és segítségét kéri s várja a
MAGYAR ISKOLA.

Pontos cím: U N G A R I S C H E S R E A L G I M N A S I U M -
14/B. L I N D E N B E R G / A I L L G Ä U. - G E R M A N Y.

MARADJ MAGYARNAK!

Magyarnak születtedél
Maradj csak magyarnak.
Igy érzed magad is
Boldognak és nagygnak.

Hisz magyarnak lenni
Szép és nemes dolog.
Hogyha Hazádért élsz
És szived érte dobog.

Ha jönnek mégis idők,
Hogy elhagyod Hazád,
Szcsred csak akkor is
Mint édes jó anyád.

Még ha üldöznek is,
Vagy ki is tagadnak,
Bármerre visz sorsod,
Maradj csak magyarnak.

/Bakó János./

"CSENDŐR SZEMMEL"

Londonban /melynek a legújabb népszámlálás szerint 8,200.000 lakosa van, annyi mint egész Csonka-Magyarországnak 1938-ban s jelenleg a világ legnépesebb városa/ ez év júliusában meggyilkoltak egy 7 éves kis-leányt. Valószínű kéjgyilkosság történt, a tettest keresik. 5 napra ezen esemény után ugyancsak Londonban egyik szombat délutáni bevásárlás alkalmával egy házaspár elvesztette 5 éves kislányát az ucca forgatagában. A fontemlített gyilkosság hatása alatt álló kétségbeesett szülők azonnal jelentést tettek a rendőrségen s a következő órában 16.000 rendőr kereste az elveszett kislányt.

Néhány órával később egy asszony, aki az ocean sírva találta, vezette haza a gyermeket szüleihez. Otthon elmondotta a kislány, hogy egy barnaruhás férfi megszólította, csokoládét vett neki, csokolgatta, majd autózni hívta, mire megijedt és elszaladt. Ez az eset a gyilkosság nyomozását új irányba terelte.

Ezzel kapcsolatban érdekes megemlíteni, hogy az angol rendőrség autókön portyázik. Minden rendőrségi autó rádió-télefonnal van felszerelve, így a járőr pillanatok alatt kaphat újabb és újabb parancsokat, ami különös fontosságot nyer utak, vagy területek lezárásánál, razzizánál, összpontosításánál stb. Így vált lehetségessé, hogy rövid idő alatt 16.000 rendőr lépett akcióba a leirt esetben.

Az angol rendőrség gépkocsiai feketék s elől-hátul jól látható, éjjel kivilágított "Police" felírást viselnek. -év-os.-

"AKI BENNÜNKET ERŐSÍT, AZ A BOLSEVIZMUSZT GYENGITI!"

"AKI BENNÜNKET GYENGIT, AZ A BOLSEVIZMUSZT ERŐSITTI!"

F E L H I V Á S !

Az Argentinában tartózkodó cső. Bajtársak felhívják az Ausztriában és Németországban lévő Bajtársakat, hogy akik nehéz anyagi körülmények között élnek /nagy létszámú család, munkaképtelenség, betegségek/ kérhetik egyszeri csekély támogatásukat, mely egy élelmiszer csomagból áll.

A csomag beérkezéssel 10 héten belül lehet szólni, így a kivándorolni akarók ezt vegyék figyelembe.

A kérések tartalmazzanak helyzetismertetést és 2 cső. egyén, mint tanu igazolja, annak valódi voltát.

A kérések közvetlenül a következő címre küldendők:

K U L I F A Y L A D I S L A O P I C O 2248. III. F. BUENOS AIRES.

BUCSU EGY BAJTÁRSÓL!

Ez év október 31-én kísérték utolsó útjára szerett bajtársunkat GULYÁS KÁLMÁN törnt a forbachi cső. bajtársi kör tagjai. Egy szomorú, zimankós szordai napon, mintha a természet is gyászolta volna a magyar testvért és a hű bajtársat.

Koszorút helyeztek sirjára: "Utolsó utadra kegyelettel kísérek a forbachi cső. bajtársak. Nyugodj békében!"

Ezton is bucsút veszünk tőled kedves GULYÁS bajtárs, ki a kötelességteljesítés mintaképe voltál és idegenben sem felejtkezettél meg esküdről, a mások életének megmentéséért saját életed áldoztad fel.

Némán tisztelgünk emléked előtt és azt örökké szívéünkbe zárjuk. Pihonj megbékülten ez idegen földbeni sirhant alatt, míg hazahíhetünk!

RÖVID HIREK! SZERKESZTŐI ÜZENETEK!

Non ünnepelhetik otthon a Karácsonyt: A moskovita báb-kormány hivatalosan megtiltotta otthon a Karácsony megünneplését, azt még az eddigi fenyőfa-ünnepként sem lehet már ünnepelni. Helyette december 21-ét, Stalin születés napjának ünneplését tette kötelezővé. Az igaz magyar keresztények mégis ünnepelnek otthon és pedig léleken sokkal bensőségesebben, mint amikor a Karácsonyt a régi külsőségek között ünnepelhették. Krisztus Urunk születésének napja ünneppapja marad a nagyarnak bárhogyan is tiltsák azt az istentelenek.

Stalin utak, emlékművek mellett Stalin városok is létesülnek Hazánkban. Az idegen bérene kommunisták teljes erővel igyekeznek átkeresztelni Magyarországot. A Stalin-utak és gonba nodra emelt orosz emlékművek mellett szovjet mintára a városokat is átkeresztelik. Most arról értesülünk, hogy Dunapentele-i vasmű dolgozói azt kérték Rákositól, hogy az első öt éves terv nagyszorú építkezését "az egész emberiség bölcs vezéréről, a szerett Stalinról" nevezzék el. Így lett Dunapenteleiből Stalinváros. Árulják Hazánkat a non nagyarek s a szabad világ tétlenül szemléli, niként hamisítják a történelmet.

Ezton köszönjük és nyugtázzuk az Ön...hozzájárulását a B.L.-re.

Négy évcs volt a Bajtársi Levél ez év november havában. Ez a B. L. a negyedik évát érte meg ez év novemberében. 1948. november havában jelent meg az első száma egyszerű külsevel, később díszesebb lett, a díszes fejlécét azonban az arra jogosulatlanok elorozták s na isnét egyszerű formában lát napvilágot. De a szelleme a régi, a göröngyös, de igaz magyar uton jár, a cső, bajtársiasságot ápolja és az együvé tartózkodásunkat óhajtja kiépíteni.

Kérjük továbbra is a Bajtársak eddig is megnyilvánult bizalmát és támogatását munkánkhoz, mert csak önzetlen, áldozatkész összefogással érhetjük el közös célunkat: Hazánk fölszabadítását.

-. -

A B. L. egyik belső munkatársa kíváncsora s így bucsuzik: "Lán, eljött az idő, amikor bucsulevelet kell írnom. Ha Isten is úgy akarja, akkor esütörtökön, 13-án vonatra szállunk az új haza felé. Ennek így kellett történie. Elmegyünk, mert a józan ész ezt diktálja, bár kissé megpervesen hagyjuk itt a barátokat, bajtársakat, szeretteinket, a jó öreg Európát. És tértijeggyel megyünk! Hogy pedig odakint nit tehetek Testületünkért, azt csak ott láthatok majd meg. Ternészetesen azon leszok, hogy a már kintlevő bajtársakat anyagi áldozatok vállalására is késztesen és e téren magam járok majd jópéldával elől. De nem fognak elmaradni írásaim se. Ki tudja, nit hoz a jövő, talán a közel jövő, amikor a B. L. -re igazán szükség lesz."

-. -

K. Gy. Riedisheim. A kérdzett légerekben tartozkodott cső. bajtársakról semmilyen adat nem áll rendelkezésünkre.

N. J. Montreal. A kézhez nem vett B. L. -ot pótlólag közvetlenül elküldöttük címre. A jövőben megjelölöket a montreali cső. csop. vezető küldi meg Önnek. Személyre szóló utasítást, ha arra szükség lesz, közvetlenül az MKCSBK vezetőjétől kap.

-. -

M. F. Anden. A kért 10. sz. B. L. -t közvetlenül küldöttük meg címre. Ha szerződéses kötelezettsége lejárt, bizonyára jobb munkalelkalmat fog kapni. Keressen összeköttetést a torontói cső. bajtársi körrel.

-. -

B. J. Croix. Hozzánk intézett levelében foglaltakkal mindenben egyetértünk. Nem ni rontottuk meg a cső. egységet és azt, ugy nint ön, mindenek előtt szükségesnek tartjuk.

-. -

MINDEN BAJTÁRSUNKNAK KIVÁNUNK ISTENTŐL MEGÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS MAGYAR SIKERT HOZÓ UJESZTENDŐT.

M A N U S K R I P T - K Ö Z I R A T ! A B S E N D E R , A D R E S S E - C I M : B . L . S Z E R - K E S Z T Ö S É G E : B R E G E N Z , B E I R U P T S T R . 1 6 .

D R U C K S A C H E .

An Herrn

dr. Rektor Béla
Salzburg.
Fürbergstr. 51/a

